

ומעלה הוא מחוץ לעזרה, הוא חייב שתים, משום ששחיטה והעלאה הם שני גופי עבירה חלוקין, כמו אכילת חלב ודם⁽⁴⁾.

רבי יוסי הגלילי אומר: דוקא אם שחט בפנים והעלה בחוץ הרי הוא חייב, משום שהעלה בחוץ קרבן כשר, שנשחט כהלכתו בפנים. אבל, אם שחט קרבן בחוץ ונפסל אותו קרבן להקרבה משום שנשחט בחוץ, והעלה אותו בחוץ הרי הוא פטור על

ההעלאה, משום שלא העלה אלא דבר פסול, ואין חייבין אלא על העלאת קרבן שהיה ראוי להעלותו בפנים, שהרי טעם החיוב על העלאה בחוץ, הוא משום ש"אל פתח אהל מועד לא יביאנו", ופסוק זה נאמר על קרבן כשר, שאפשר להביאו ולהקריבו פתח אהל מועד, ולא על קרבן פסול, שנפסל בשחיטתו בחוץ⁽⁵⁾.

אמרו לו חכמים לרבי יוסי הגלילי: לדברך,

יתחייב על העלאה אחר שנשחטו בחוץ וכבר אינם ראויים למצוותן, [וראה רש"י להלן קיא ב שדינם כקדשים שמתו].

וראה בקידושין [נו ב] שנחלקו רש"י ותוס' אם קדשים שמתו יש בהם איסור הנאה או לא, וביאר המקנה שגם לדעת תוס' שקדשים שמתו מותרים מן התורה, מכל מקום יש בהם איסור חדש של שחוטי חוץ שהרי נחשבים שחיטה שאינה ראויה, ורש"י סובר שאיסורם ככל קדשים שמתו שאסורים מדאורייתא [וראה להלן קז א].

ועיין במהרי"ט אלגאזי [בכורות פ"ה] ובעולת שלמה וכתבי הגרי"ז לעיל [סט, ב] ובאור שמח [פ"ט מפסוהמ"ק ה"ט] וחידושי רמ"ש [קיא, ב] ופרי יצחק [ח"ב לד] ובקובץ שיעורים [ח"ב כא] שהאריכו בנידון.

4. רש"י [ד"ה השוהט] נקט שחידוש המשנה הוא באופן ששחט והעלה בהעלם אחד, וביאר הגרי"ז שרש"י לא פירש כפשוטו שנחלקו אם חייב על העלאה בחוץ אחר ששחט בחוץ, כי לשון המשנה "חייב על השחיטה וחייב על העלאה" מוכיח שחוץ מהחיוב על העלאה, התחדש גם שהשחיטה וההעלאה הם שני גופי עבירה וחייב שתים [שהרי אין צורך להשמיענו שחייב על השחיטה, כי היא מפורשת בתורה]. ובמנחת אברהם ביאר, על פי דעת זעירי

להלן [קיא, ב] שהשוהט בפנים כלילה והעלה בחוץ פטור, והיינו משום שסבר כי אף אם אין צורך שיהא חייב על השחיטה, מכל מקום צריך שתהא כל ההקרבה בחוץ, ואם כן לא הוצרכה המשנה להשמיענו שחייב על שחיטה בפני עצמה ועל העלאה בפני עצמה, אלא באופן שעשאים יחד ואף שחיובו על שתיהן משום שכל ההקטרה בחוץ, מכל מקום חייב על כל אחת בפנ"ע.

והגרי"ז אמר שלולי פירש"י היה ניתן לבאר שזה גופא חידוש המשנה, שהחיוב בהעלאת חוץ הוא רק כשחייב על השחיטה משום שחוטי חוץ, וראה בשפת אמת שדן באופן ששחט אחד בחוץ אם יתחייב אחר על העלאה, ולהלן [קז א] נרחיב בזה.

5. להלן [קיא, ב] מבואר שאם שחט בחוץ כלילה והעלה בחוץ חייב, וכתב הראב"ד [פ"ח ממעה"ק הי"ז], דהיינו, דוקא כשהעלה ביום, אך אם גם העלה כלילה פטור. וביאר בקהילות יעקב [מג] שרק על שחיטה חייב אף שלא עשאה כעבודת פנים, משום שחיובו על עצם מעשה השחיטה בחוץ, אולם איסור העלאה הוא משום עבודת קרבן בחוץ, ולפיכך אם עשאה שלא כדרך קרבן פטור. ויתכן שזה טעמו של רבי יוסי הגלילי, שהמעלה דבר פסול פטור, ורבנן סברו שרק דיני ההקרבה צריך שיהיו